

“MIJN MOEDER IS GEEN JUF”

Leerlingenraden: “Wij gaan liever naar school”

Lange tijd waren werkgevers huiverig om thuiswerken toe te staan. Tót corona kwam; toen was het ineens een zegen. Nu is een of meer dagen per week thuiswerken voor veel mensen de normaalste zaak van de wereld. Hoe zit dat in het onderwijs? Gaan kinderen straks drie dagen naar school en volgen ze twee dagen thuisonderwijs? We vroegen twee leerlingenraden hoe ze daar tegen aankijken.

TEKST MARTIN VAN ROOIJ

FOTOGRAFIE AANGELEVERD ILLUSTRATIE FREEPIK

Op een steenworp afstand van de grens met Duitsland staat basisschool De Morgenster. Schoolleider Wilco Nijland heeft zijn leerlingen verzameld rond een laptop. Die vinden dat wel leuk: even uit de les. Maar de vraag waarom ze in de leerlingenraad zitten, vinden ze best pittig. Lana (9): “Ik wou het wel een keer proberen.” Vera (11): “Je moet ideeën hebben.” Milan (10) draait er niet omheen: “Ik heb meestal goede ideeën en ik ben creatief.”

Hoe beviel dat nou: thuisonderwijs tijdens de lockdown? Ella (10): “Thuis had ik mijn werk vaak sneller af. Dan kon ik sneller gaan spelen. Maar ik miste wel mijn vrienden en de leraar. Op school word je sneller geholpen als je een vraag hebt en je krijgt meer aandacht. Maar mijn vader werkte ook thuis en kon mij vaak wel helpen als ik ergens niet uit kwam.” Elian (9) zag nog

een ander voordeel. “Als er niemand thuis was, pakte ik lekker wat snoepjes.” Hij had geen moeite met zich concentreren, maar wél met op tijd komen, ook al hoefde hij niet naar school. “We hadden altijd om negen uur een *meeting*. Ik was dan om half negen beneden en dan moest ik nog ontbijten. Het was altijd haasten.”

WACHTEN

Milan vond thuis werken aan schoolopdrachten niet fijn. “Mijn broertje was ook thuis en zat de hele dag tv te kijken. Dat leidde me af. Daardoor lukte het me niet goed om te werken.” Aron (11) mist wel iets van de lockdown. “Ik was thuis vaak al vroeg klaar met mijn werk en dan had ik de rest van de dag vrij. Dat is niet meer.” Vera legt de vinger op de zere plek. “Mijn moeder is geen juf, ze kan het minder goed uitleggen. Dat gaf soms een beetje ruzie. Een juf is fijner. En mijn vader en moeder moesten ook werken thuis. Die kon ik niet de hele tijd vragen stellen. Vaak moest ik wachten, want als ik een vraag aan de leerkracht stelde via de chat duurde het soms heel lang voor ze reageerde.”

LUISTEREN NAAR KINDEREN

Schoolleider Wilco Nijland is een groot voorstander van leerlingenraden. “Onderwijs maak je niet alleen met professionals, dat

Thuis kan ik me niet goed concentreren.

De leerlingenraad van De Morgenster (Hardenberg). V.l.n.r.: Aron, Milan, Elian, Vera, Ella en Lana

doe je ook samen met de kinderen. Ik vind het belangrijk naar hen te luisteren. Neem de NPO-gelden. We krijgen in het basisonderwijs € 700 per leerling. Ik vind dat leerlingen moeten kunnen meedenken en meepraten over de besteding daarvan. Ze willen meer gym, meer bewegend leren buiten, meer drama, meer muziek en leuker materiaal voor buiten. Daar gaan we goed naar kijken.”

Ook voor praktische zaken heeft hij graag contact met zijn leerlingenraad. “Het komt nogal eens voor dat kinderen het schoolgebouw beklimmen en rondlopen op het dak. Je moet er niet aan denken dat een kind van het dak van je school valt. We wilden dus dat klimmen ontmoedigen, maar we hadden geen idee waar de kinderen naar boven klonnen. De leerlingen van de leerlingenraad wél. Ze bleken onder meer een vlaggenmast en een plantbak als opstap te gebruiken. Die hebben we verplaatst.”

In de hele gemeente Hardenberg staan veertig basisscholen; de concurrentie is dus pittig. Wilco: “Dat is ook een van de redenen voor mij geweest om een leerlingenraad te starten. Ik denk dat een leerlingenraad een pluspunt is; je laat als school zien dat je de mening van kinderen serieus neemt. Dat kan ertoe leiden dat meer ouders kiezen voor De Morgenster.”

Als deze uitgave van PO Management is verschenen zal Wilco zijn school in Hardenberg hebben verruild voor een school in Dalfsen, dertig kilometer verderop. “Mocht daar geen leerlingenraad zijn, dan is er een oprichten een van de eerste dingen die ik daar ga doen.”

“De juf legt het beter uit dan mijn moeder.”

Schoolleider Wilco Nijland

Van de grens met Duitsland verplaatsen we ons 150 kilometer in zuidwestelijke richting, naar het hart van ons land. In Utrecht spreken we de leerlingenraad van Kindcentrum Haarzicht, dat geopend is sinds januari 2020 en nog geen twee maanden later alweer (tijdelijk) de deuren moest sluiten vanwege corona. De leerlingenraad wordt gevormd door Hugo (11), Emily (9) en Pjotr (10). Ze zitten in de gymzaal rond een laptop. Pjotr: “Wij mogen meepraten over hoe het hier op school gaat. Dat vind ik leuk. Anders bepalen de meesters en de juffen het. Ik wil de school leuker maken. Niet alleen maar werken. Meer spelletjes en activiteiten. Dat.” Emily: “Ik vind het niet fijn de hele dag

achter mijn tafeltje te zitten. Dit is even iets anders.” Hugo: “Ik wil graag meedenken over wat er op school gebeurt.”

SNOEP MEE OP SCHOOLREISJE

Hugo legt uit hoe ze te werk gaan. “Als meester Melle ons voorstel een goed idee vindt, vragen we aan de juffen en meesters en de kinderen of zij het ook een goed idee vinden. Vinden ze het leuk, dan gaat het door.” En dat werkt, vertelt Emily. “Eerst mochten we geen snoep meenemen op schoolreisje. Wij vroegen of dat wel mocht en toen mocht het.” Schoolleider Melle van Tricht licht het besluit toe. “Aan de ene kant willen wij gezond eten bevorderen. Daar hebben we richtlijnen voor. Aan de andere kant snappen we ook dat kinderen van een schoolreisje een feestje willen maken. Daarom hebben we toen afgesproken dat ieder kind wat snoep mocht meenemen.”

Schoolleider Melle van Tricht

SNELLER SPELEN

Het drietal is blij dat het (voorlopig?) gedaan is met thuisonderwijs. Hugo: “Ik vind het niet leuk om elkaar op een schermje te zien. Als je elkaar in de klas ziet, ben je veel socialer en heb je meer contact met elkaar. Wel kon ik me best goed concentreren. Ik had met mijn ouders afgesproken dat ik een halfuurtje mocht pauzeren als ik iets af had. Dat werkte goed.” Emily vond het thuis lastig om zich te concentreren. “Ik heb een klein zusje. Ze zat toen in groep 1-2 en hoefde niet echt te werken, dus nodigde ze vaak vriendinnetjes uit om te komen spelen. Ik had last van hun geluid. Dus ik zit liever op school in de klas.” Toch heeft thuisonderwijs ook z'n voordelen, vindt Pjotr. “Je hoefde niet naar school te lopen. Je was meteen thuis, dus als je klaar bent kun je direct gaan spelen. Maar als je vragen hebt en je ouders weten het antwoord niet, dan moeten ze eerst de lesstof gaan lezen voor ze snappen waar mijn vraag over gaat. Dat is gedoe. Op school gaat dat makkelijker.”

De leerlingenraad van KC Haarzicht (Utrecht). V.l.n.r.: Hugo, Emily en Pjotr

Geen van drieën verlangt terug naar de lockdown en thuisonderwijs, zelfs niet naar elementen ervan. Emily: “Ik zit het liefst op school. Ik heb meestal veel vragen. Op school kijkt de juf mee in je boek. Als je thuis zit, gaat dat niet. Ook is het op school gezelliger en thuis vind ik het moeilijker om me te concentreren.” Pjotr mist helemaal niks van het thuisonderwijs. “Voor een project moest ik op de laptop van alles uitzoeken. Daar had ik de hulp van mijn ouders bij nodig, maar die moesten ook mijn zusje helpen en toen moest ik wachten.” Hugo: “Als je op school met rekenen denkt dat je het snapt maar de verkeerde methode gebruikt, ziet de meester het meteen. Maar niet als je thuis zit te werken. Dan heb je misschien jezelf de verkeerde methode aangeleerd.”

